

VÅGN OP ODENSE!

ALBERT CONTEMPORARY ER KOMMET TIL BYEN

Den unge samtidskunst fik i december 2021 sit eget udstillingsvindue i Fyns Hovedstad. Det håber galleriejer Jonathan Kvium kan bidrage til at løfte byens kulturelle niveau.

FOTO: PR FOTO

IMG_3024 2.JPG

RASMUS ECKHARDT, ENSOM, 2021 : UDSILLINGSFOTO

Jonathan Kvium tager en bid af en lakridspibe. Han har vist os ind i et baglokale, hvor en bunke litografier ligger spredt ud på et skrivebord.

“Lakridspiberne er en åbningsgave”, forklarer han, mens han sætter kaffe over. Jonathan åbnede i december Albert Contemporary - et spritnyt galleri i Odense der i fremtiden skal præsentere fynboerne for ung samtidskunst.

Med Kvium i rygsækken

Jonathan fumler videre med den nye nespresso maskine,

“Vi skal have ryddet op herinde, så der er plads til, at mine børn kan være her til daglig”, siger han og byder på en pibe. Man fornemmer hurtigt, at de højloftede industrielle lokaler i Odense godt kunne gå hen og blive Jonathans andet hjem. Albert Contemporary skal nemlig ikke kun være et sted, hvor kunstværker skifter hænder så hurtigt som muligt. Jonathan vil træffe de langsigtede beslutninger og tage kunstnere ind, der ikke

nødvendigtvis er etablerede endnu, fortæller han:

“Jeg vil ikke spille safe. Jeg vil gerne arbejde med dem, der allerede gør det rigtig godt, men jeg vil også gerne gøre plads til de helt unge og oprøvede. Jeg ser i lige så høj grad mig selv som en kunstformidler. Derfor har jeg placeret mig her i Brandts Passage tæt på Brandts museum, hvor jeg også har arbejdet”, siger han peger ud mod området på den anden side af glasdøren, hvor en række af Odenses mere kvalitetsorienterede forretninger også har til huse.

Selv er Jonathan født og opvokset i København. De tidlige år blev tilbragt i orkanens øje omkring Nyhavn, og det lå da også lidt i kortene, at Jonathan skulle noget med kunsten. Sådan må det nødvendigvis være, når man er søn af den anerkendte billedkunstner Michael Kvium. Efternavnet er både en velsignelse og en forbandelse, især når man kaster sig ud i en branche, hvor navnet Kvium allerede er mejslet i granit, men Jonathan er helt sin egen, påpeger han:

“Der er mange, der spørger, hvorfor jeg ikke hedder Kvium Gallery, og man skal virkelig ikke misforstå det; jeg er utrolig stolt af min far og alt det, min familie har opnået sammen, men jeg vil ikke lukrere på deres hårde arbejde.”

Du kommer aldrig til se mig med et Rolex

Til gengæld vil han skabe en platform, hvor unge samtidskunstnere kan få luft under vingerne. Og så vil han gøre det i Odense, en lille storby der ikke ligefrem er kendt for en sprudlende samtidskunstscene:

“Det er den udfordring, jeg har forelsket mig i”, forklarer han.

“Der sker mange ting på andre områder i Odense. De store virksomheder flytter hertil, og gastronomien i Odense er også eksploderet, men fortællingen har lidt været, at man skal til København, hvis man vil se på kunst.”

Det narrativ har Jonathan tænkt sig at ændre. Det skal være slut med at tage over broen, hvis man vil introduceres til morgendagens kunstnere. Galleriet skal være med

til at højne det kulturelle niveau i Odense, og det er nødvendigt, hvis man vil fastholde de dygtige mennesker, som industrien har bragt til byen, mener han:

“Det er ikke nok, at folk bare får en stor løncheck. Man bliver også nødt til at have visuel stimuli, et teater og gastronomi, hvis man vil fastholde folk. Hvis man ikke løfter det generelle niveau, så gider folk ikke bo her. Så vil de hellere have en lavere løn og bo i Sydney.”

Selv flyttede Jonathan til byen i løbet af sin studietid, og så gik det, som det nu engang går, fortæller han og ler.

“Det er jo lidt en kliche, at jeg møder en sød sygeplejerske, som jeg forelsker mig i. Nu har jeg hus og børn og det hele her i Odense - så den her by har på mange måder givet mig mit liv.”

Derfor vil han også gerne give tilbage til den oversete by med det store potentiale. Det stråler ud af den nyslåede gallerist, at det er passionen for den gode kunst og ikke mindst for Fyns hovedstad, der driver ham fremad:

“Alfa omega for mig er ikke at tjene penge, og du kommer nok aldrig til at se mig med et Rolex. For mig handler det om at tage på en rejse med de kunstnere, som jeg arbejder med. Det handler om at være på den rejse, med alt hvad det indebærer og ikke nødvendigvis om at nå hen til et bestemt mål”, siger han.

grand med lille g

For Jonathan og de tre unge kunstnere Rasmus Eckhardt, Luca Bjørnsten og Sune Christiansen begyndte rejsen d. 4. decem-

ber 2021, da galleriet slog dørene op for et begejstret publikum:

“Jeg tror, der kom 200-300 mennesker. Det er mange herovre, og mange flere end jeg havde forventet. Folk var enormt positivt stemte. Bare det, at der dukker så mange op, viser også, at det er noget folk hungre efter, og noget som byen har brug for.”

Men de spændte fynboer blev hverken mødt af en rød løber eller et glas champagne. Til gengæld bar åbningen præg af, at det er kunsten, der er i fokus hos Albert Contemporary. Jonathan dukkede desuden op i sine uformelle hverdags-jeans, for i galleriet bliver der lagt vægt på, at dem, der ikke nødvendigvis er så vant til den nymodens kunst, også føler sig velkomne, forklarer han:

“Hvis jeg kommer ind på White Cube i London, så sidder der en model bag en laptop,

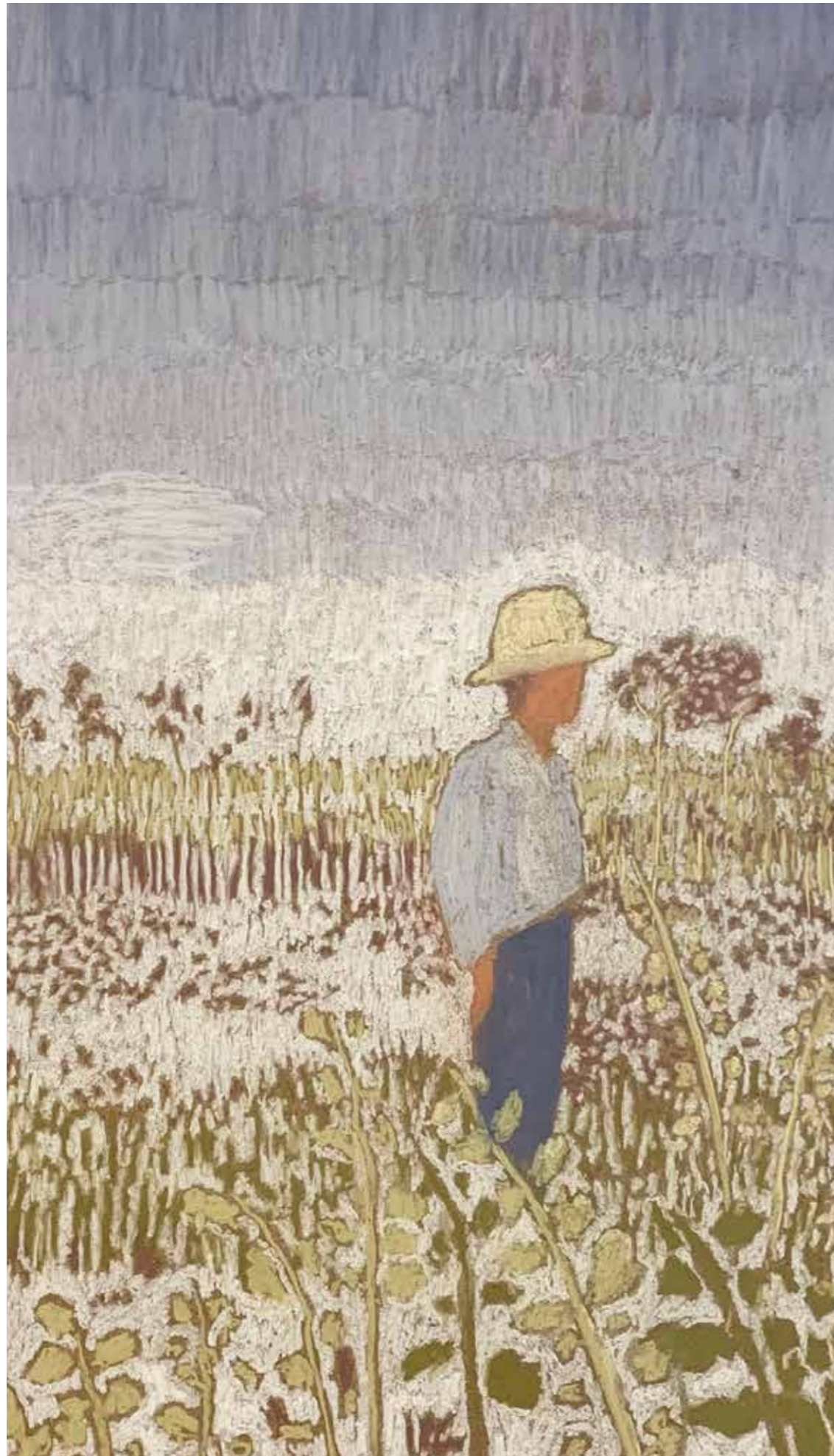
4crop.jpg

FOTO: Luca Bjørnsten, AISLE, 2021 Udstillingsfoto

KRÆSTEN KUSK, OPSTILLING AF FLOWERPOTS, 2021

Flowerpots_opstilling.jpg

IMG_0689.jpg

RASMUS ECKHARDT, 2021, FORTABT

som aldrig kommer til at se mig i øjnene. Sådan må det aldrig blive her, det er slet ikke Odense. Der skal være storby vibes, men det skal være tilpasset byen, så folk ikke føler sig intimideret af at komme her. Jeg sagde derfor til kunstnerne, at de måtte kalde åbningen, lige hvad de ville, bare det ikke var Grand Opening - så kom de op med grand med lille g. For mig betyder det navn, at niveauet af kunsten herinde er grand, men at det ikke er sted, hvor Jonathan Kvium farer frem."

Jeg er ikke bange for det elitære

Til åbningen kunne publikum nyde synet af de tre kunstneres værker, der hang side om side på de fem meter høje hvide vægge i lokalet i Brandts Passage. Tematikkerne i udstillingen, der er kurateret af Rasmus Eckhardt, handler om alt fra ensomhed til 'det gode liv', og selvom der er tale om tre meget forskellige billedkunstnere, så er der arbejdet med at skabe en sammenhæng i udstillingen, forklarer Jonathan:

"Rasmus Eckhardt arbejder med den moderne mands rolle i verden, mens Luca Bjørnsten udtrykker en mere ironisk distance til samfundet i sine malerier. Fynske Sune Christiansen arbejder både abstrakt og figurativt, men fælles for kunstnerne er, at de har haft lyst til at skabe noget sammen. Det synes jeg også godt, man kan fornemme i udstillingen. Temperaturerne skifter, når man bevæger sig igennem lokalet - det er næsten som om, man bevæger sig fra vinter til sommer."

Resten af år 2022 byder blandt andet på udstillinger med kunstnerne Martha Hviid, Carsten Beck og Joël Bigaignon, og spørger man Jonathan, hvordan han vælger sine kunstnere, så svarer han med den største umiddelbarhed:

"Jeg stoler på min egen smag. Ellers er det svært at arbejde med det her. Der er noget kunst, der ikke lige er mig, men som sælger godt. Det er Ok, jeg skal bare ikke arbejde med det. Så på den måde er jeg ikke bange for det elitære. Jeg har det også sådan, at hvis jeg skal opereres, så vil jeg helst have en dygtigste kirurg til at gøre det. Hvis jeg skal arbejde med kunst, så vælger jeg dem, jeg synes er bedst." ●

Kommende udstillinger

Carsten Beck // 5.2 - 26.2.2022

Joël Bigaignon // 5.3 - 26.3.2022

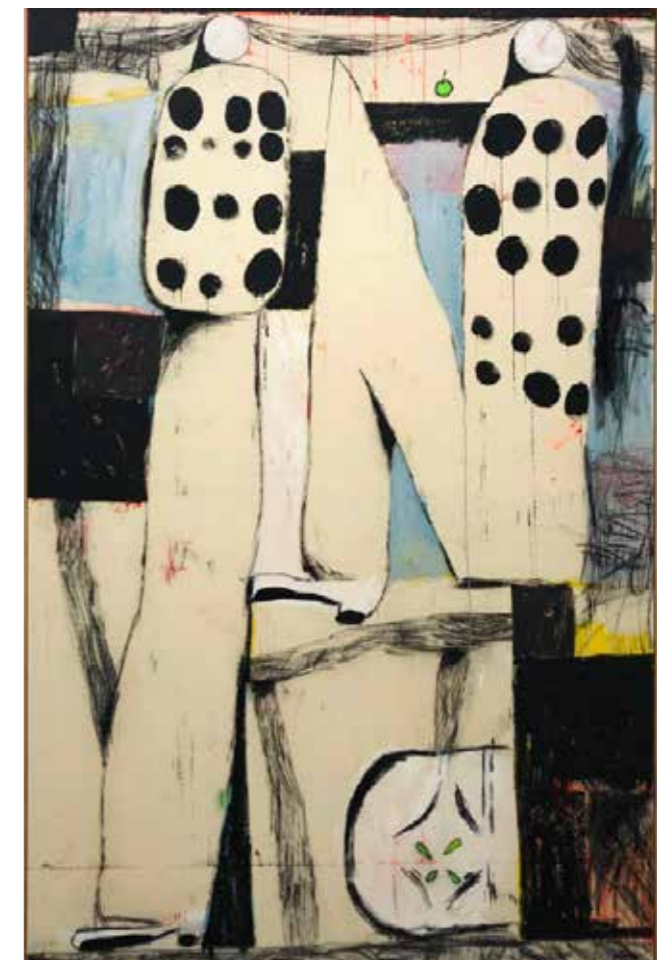
Sune Christiansen // 2.4 - 23.4.2022

Luca Bjørnsten // 30.4 - 21.5.2022

Drench (2019).jpg

MARTHA HVIID, DRENCH, 2019, ler og lak

Skærbillede 2021-12-10 kl. 15.55.59.png

SUNE CHRISTIANSEN, 2021, uden titel